

עפ"ת 6223/07/14 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד בסטוני לוטפי,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

05.3.15

עפ"ת 6223-07-14 מדינת ישראל נ' לוטפי

בפני כב' השופט כמאל סעב

המערערת מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

המשיב בסטוני לוטפי, ת"ז 307944124

בשם המערערת: עו"ד הגב' שונית קדם-נימצן

המשיב: בעצמו.

פסק דין

הערעור:

1. לפני ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "בית המשפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום 26/5/14 על ידי כב' השופט שמואל יציב, בתיק ת"ד 2290-01-13.

מונח בפני ערעור המערערת - המדינה, שמלינה בערעור זה על קולת העונש.

ההליך בפני בית המשפט לתעבורה:

2. המשיב הובא לדין בבית המשפט לתעבורה בגין שלושה פרטי אישום של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961, (להלן: "הפקודה"), נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודה ונהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, (להלן: "פקודת הביטוח").

3. המערער הורשע על פי הודאתו בפרטי האישום שלהלן:

תיק ת"ד 2290-01-13, (להלן: "כתב האישום הראשון").

העבירות:

המערערת ייחסה למשיב בכתב האישום הראשון עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודה, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודה ונהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח.

העובדות:

4. בכתב האישום הראשון נטען כי ביום 24/06/12 נהג המשיב ברכב פרטי ברח' ההגנה שבחיפה ועוכב לביקורת על ידי המשטרה. במהלך הביקורת התגלה כי המשיב נפסל ביום 20/3/12 (בהעדרו), על ידי בית המשפט לתעבורה בחיפה בתיק תת"ע 4709-02-12 (כבוד השופט א' סלאמה), לתקופה של 3 חודשים, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

עוד התברר כי ביום 25/3/12 נמסר לידיו של המשיב גזר הדין של בית המשפט לתעבורה בחיפה אשר ניתן בתיק הנ"ל והודע לו דבר פסילת רישיונו וחיובו בתשלום קנס, אם כי המשיב לא הפקיד את רישיון הנהיגה.

על כן, ביצע המשיב את העבירות שיוחסו לו כמפורט לעיל.

תיק פ"ל 2217-12-13, (להלן: "כתב האישום השני"):

כתב אישום זה כולל שני פרטי אישום, כפי שיפורט להלן:

5. המשיב ביקש לצרף את כתב האישום השני, שכולל כאמור שני פרטי אישום ושבהם ייחסה לו המערערת עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודה, עבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודה ונהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח.

עובדות פרט האישום הראשון שבכתב האישום השני:

6. בעובדות פרט האישום הראשון נטען כי ביום 17/10/13 נהג המשיב ברכב פרטי בקרית חיים ברח' בן צבי עד תחנת משטרת זבולון, שם עוכב על ידי שוטרים.

במועד הנ"ל ובמעשיו המתוארים לעיל, נהג המשיב ברכב בקלות ראש וכשהוא בפסילה.

עוד נטען כי המשיב נהג ברכב במועד הנ"ל למרות שביום 11/12/12 נפסל מלנהוג לחודש ימים בתיק פ"ל 5262-11-12 על ידי בית משפט לתעבורה בחיפה, (כב' השופט א' סלאמה), תוך הפעלה בחופף של 3 חודשי פסילה מותנים, אשר הוטלו עליו בתיק 4709-12-12.

רישיונו של המשיב לא הופקד.

באותה עת נהג המשיב גם כן ללא תעודת ביטוח תקפה.

פרט האישום השני שבכתב האישום השני:

העבירות:

7. בפרט האישום השני (שבכתב האישום השני - תיק 2217-12-13), יוחסו למשיב עבירות זהות לעבירות שיוחסו לו בפרט האישום הראשון והן: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש ונהיגה ללא ביטוח.

העובדות:

8. בעובדות פרט האישום השני נטען כי ביום 6/12/13 נהג המשיב ברכב פרטי ברח' צהיון שבחיפה ונסע לכיוון רחוב העצמאות עד שעוכב על ידי שוטרים.

כאמור, המשיב נפסל ביום 11/12/12, בתיק פ"ל 5262-11-12 בבית המשפט לתעבורה בחיפה (כב' השופט סלאמה), אשר הטיל עליו עונש פסילה למשך חודש והפעיל שלושה חודשי פסילה שהוטלו עליו בתיק 7409-12-12 בחופף. רישיון הנהיגה של המשיב לא הופקד.

באותה עת נהג המשיב ללא תעודת ביטוח בת תוקף.

גזר דינו של בית משפט לתעבורה:

9. המשיב הודה בעובדות שבפרטי האישום הנ"ל הורשע, בעניינו הוגש תסקיר של שירות המבחן ולאחר שבית משפט לתעבורה שמע את טיעוני הצדדים לעונש, הטיל עליו את העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר מתוכם 5 חודשים לריצוי בפועל במסגרת עבודות שירות, בניכוי 46 ימי מעצרו ו- 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים כמפורט בגזר הדין, פסילה של 8 חודשים מתוכם 5 חודשי פסילה בפועל ו- 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, הפעלת עונש פסילה מותנה של 3 חודשים שהוטל על המשיב בבית משפט לתעבורה בחיפה ביום 16/12/12 בתיק 5262-11-12 במצטבר, כך שעונש הפסילה בפועל יעמוד על 8 חודשים.

ערעור המדינה מופנה כנגד קולת העונש ברכיב עונש הפסילה בפועל.

תסקיר שירות המבחן:

10. ביום 12/1/14 נערך בעניינו של המשיב תסקיר (מעצר) שהתייחס לנסיבותיו האישיות, להרשעותיו והתנהלותו הבעייתית מפרת החוק.

בתסקיר זה המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופת מעצר תוך העמדתו בצו פיקוח מעצר לתקופה של 6 חודשים.

טיעוני הצדדים:

11. המערערת טוענת כי העונש שהוטל על המשיב חורג במידה קיצונית מרמת הענישה הנוהגת בהקשר לעבירה אחת בלבד מהעבירות אותן ביצע וקל וחומר כאשר מדובר בשלוש עבירות, שבוצעו בזמנים שונים כשבכל עבירה עשה המשיב דין לעצמו, תוך זלזול בצווי בתי המשפט והפרת האיסור לנהוג שהוטל עליו, ברגל גסה.

לדעת המערערת העונש שהוטל על המשיב חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים, תוך שהיא מפנה לפסיקה. המערערת ביקשה לקבל את הערעור ולהחמיר בעונש הפסילה.

12. המשיב שהתייצב בעצמו לדין ומסר כי הוא מוותר על הייצוג הואיל ועורך הדין שייצג אותו בבית המשפט לתעבורה לא התייצב לדין בפניו. בעניין זה מסרה באת כוח המערערת כי עורך הדין מסר לה טלפונית, כי המשיב לא הגיע אליו למשרדו ולא הסדיר את סוגיית הייצוג בערעור, ולכן הוא איננו מייצג את המשיב בערכאת הערעור.

בעקבות זאת הודיע המשיב כי הוא מבקש לטעון לעצמו ולכן נהגתי על פי האמירה כי, רצונו של אדם - כבודו.

13. המשיב טען כי הוא נשוי, יש לו ילדה בת 3 חודשים, עובד כנהג והרישיון מהווה עבורו מקור פרנסה. הוא מבצע שליחויות לשופרסל, הפסיק התנהלותו מפרת החוק ומתנצל על הטעויות שעשה בעבר.

דין והכרעה:

14. לאחר שעיינתי בגזר הדין, בהודעת הערעור, בעובדות פרטי האישום ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הערעור.

15. המשיב הורשע בשלושה פרטי אישום בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש ונהיגה ללא ביטוח. העבירות בוצעו בהפרשי זמן לא רחוקים (בתיק 2290-01-13, העבירה בוצעה ביוני 2012 למרות שנפסל במרס 12) ועבירות האחרות בוצעו האחת בסמוך לשנייה (בתיק 2217-12-13 בו העבירות בוצעו באוקט' ודיצ' 2013), וחרף היותו של המשיב פסול מלנהוג על ידי בית משפט מוסמך.

התנהלות המשיב מבטאת יחסו הבוטה לצווי בית המשפט. התנהלות המפרה את החובה המוטלת על כל אדם מן הישוב והיא: לשמור על קיום החוק. התנהלות שכזו יוצרת הרושם הממשי של זלזול וביזוי צווי בית המשפט. על התנהלות שכזו, חובה על בית המשפט לתת מענה נכון וראוי, בדרך של הטלת עונשים הולמים.

16. בתי המשפט חזרו והדגישו את החומרה שבעבירה של נהיגה בזמן פסילה, עבירה שיש בה כדי לסכן את הציבור בכלל ואת המשתמשים בדרך בפרט - לעניין ראו והשוו רע"פ 3878-05 **יעקב בן גוזי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26/05/05), רע"פ 3104-11 **פדילה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 04/05/11), ורע"פ 4911-13 **שמואל יעקובוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 02/10/13) רע"פ 1392/09 **נתן אבנילוב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 05.3.09), רע"פ 3943/11 **אסלם ברהום נגד מ"י** (ניתנה ביום 27.5.11), רע"פ 6206/07 **ענתבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.9.07), רע"פ 1575/07 **משיח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.2.07), רע"פ 303/10 **עבד אל קאדר נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 13.1.10) וע"פ (מחוזי חיפה) 3168/08 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת אמל**, (ניתן ביום 19.3.08) ועפ"ת (חי') 3748-09-11 **ראני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.10.11).

מה גם, שתאונות שנגרמות בהיות הנהג פסול מלנהוג, מביאות לכך שההוצאות הכרוכות והנגרמות בעקבות תאונות אלה, מוטלות על כלל הציבור אשר נושא בנטל תשלום הפיצויים עבור הנזקים שנגרמים לנוסעים - ראו בעניין זה סעיף 7 לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 שדן בהגבלת זכאותם של נפגעים, ראו גם רע"א 3339/00 **אליהו חברה לביטוח נגד דהן**, נז(1) 503, שם בעמ' 511 וע"א 5631/94 **לביא נגד סהר חברה לביטוח בע"מ**, מט(5) 820 וכן רע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נגד מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 23.4.12), בו נאמר כי:

"נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור (ראו למשל רע"פ 3104/11 **פדילה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם))."

17. זאת ועוד, בחינת גזר הדין של בימ"ש לתעבורה, על פי מדיניות הענישה הנוהגת, מעלה כי העונש שהוטל על המשיב חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים ודי אם אפנה לפסיקה שהובאה בסעיף 16 לעיל, שם הוטלו במקרים מסוימים, עונשי פסילה למספר שנים.

18. לא נעלמה מעיני ההלכה הקובעת כי התערבות ערכאת הערעור בעונש שמטילה הערכאה הדיונית היא מצומצמת למקרים החריגים שבהם קיימת חריגה קיצונית ובולטת לעין מרמת הענישה הנוהגת וכי גם במקרים שבהם ערכאת הערעור מתערבת, על האחרונה לקיים את ההלכה הקובעת שכלל ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין עם הנאשם - ראו בעניין זה ע"פ 7348/11 **מדינת ישראל נ' שמעון אוזן** (ניתן 26/12/11) וע"פ 6346/11 **מדינת ישראל נגד יוסף שמואלי** (ניתן ביום 7/2/12).

19. לכן, כאשר בחנתי את העונש שהוטל על המשיב, לקחתי בחשבון את ההלכות הנ"ל ובשל זה לא יוטל על המשיב עונש שהיה מוטל עליו לו מעשיו היו נבחנים כראוי על ידי הערכאה הדיונית, כי הרי ערכאת הערעור לא תיכנס לנעליה של הערכאה הדיונית ותבחן את העונש הראוי וההולם, אלא היא תתערב בעונש שהערכאה הדיונית הטילה בהתאם לחריגתו וסטייתו מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

20. כמו כן, לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של המשיב, וטענתו כי רישיון הנ"ל גורש לו לצורך פרנסת משפחתו. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שהעונש שהוטל הוא עונש קל מאוד ולכן נדרשת התערבות ערכאת הערעור.

אדגיש כי בערכאה הדיונית הוא היה ראוי לעונש חמור יותר מזה שיוטל עליו בסופו של יום במסגרת ערעור זה. הגם שהערעור אינו מופנה לרכיב הקנס, יצוין שבימ"ש לתעבורה נמנע מלהטיל על המשיב קנס כספי, בשל מצבו הכלכלי וגם ובכך הוא הקל עמו; כך שהעונש הכולל שהוטל על המשיב דורש תיקון ומחייב התערבות.

21. אשר על כן, ובהתאם לאמור לעיל, אני מחליט לקבל את הערעור ולהעמיד את העונש על פסילה בפועל של 24 חודשים, כשלעונש זה יצטבר עונש הפסילה שהופעל ע"י בימ"ש השלום לתעבורה, כך שיהיה על המשיב לרצות 27 חודשי פסילה בפועל. מניין הפסילה יהיה מיום הפקדת הרישיון.

22. יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם ועל המשיב לקיים את גזר הדין של בימ"ש לתעבורה.

במידה וטרם עשה כן, מניין הזמן לביצוע יתר רכיבי גזר הדין יהיה מיום מתן פסק דין זה.

על המזכירות לשלוח לצדדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"ד אדר תשע"ה, 05 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.